

EVANGELICKÁ CÍRKEV V BRNĚ

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Brně I

Betlémský kostel a kostel J. A. Komenského (Červený kostel)
Opletalova 6, 602 00 Brno, tel: 542 211 453, 542 210 332
email: ccebrno1@atlas.cz, <http://www.cervenykostel.cz>
kazatelé: Jiří Gruber a Jana Hofmanová, faráři
seniorátní kazatelé: Jiří Šimsa a Jaroslav Vítek
kurátor: Václav Matoulek, past. pracovnice: Marie Melicharová

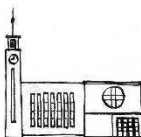
Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Brně II

Blahoslavův dům, Lidická 79, 602 00 Brno, tel: 541 212 469
email: brno-ii@evangnet.cz, <http://brno-ii.evangnet.cz>
kazatelé: Martin Horák a Alexandra Jacobea, faráři
kurátor: Jaroslav Kučera, past. pracovnice: Milena Hauserová

Farní sbor ČCE v Brně - Husovicích

Netušilova 26, 614 00 Brno, tel: 545 212 420
email: husovice@evangnet.cz, <http://www.ccehusovice.cz>
kazatel: Štěpán Hájek, farář
kurátor: Vladimír Zikmund

Farní sbor ČCE v Brně - Židenicích

Kostel Jílkova 74, fara Konečného 8, tel: 530 324 052
email: zidenice@evangnet.cz, <http://zidenice.evangnet.cz>
kazatelka: Radmila Včelná, farářka
kurátor: Miroslav Maňák

Diakonie ČCE - středisko v Brně

Hrnčířská 27, 602 00 Brno, tel: 549 242 279, 541 248 401
email: brno@diakoniecce.cz <http://brno.diakonie.cz>
ředitel: Jan Soběslavský

EVANGELICKÁ
AKADEMIE
BRNO

Evangelická akademie,

Vyšší odborná škola sociálně právní

Opletalova 6, tel: 542 221 741, email: vos@eabrno.cz

Střední zdravotní škola Evangelické akademie

Šimáčkova 1, 542 213 593, email: cszs@eabrno.cz,

<http://www.eabrno.cz>

ředitelka: Hana Svobodová

Setkávání - brněnský evangelický měsíčník. Ročník 2017 (XIX). Vydávají sbory Českobratrské církve evangelické Brno I a Brno II. Odpovědní redaktoři: Jiří Gruber, Martin Horák. Obálka Iva Tůmová. Registrováno pod číslem MK ČR E12109. Doporučená cena jednotlivého čísla 15 Kč. Roční předplatné 150 Kč, sponzorské 200 Kč. Redakce: 602 00 Brno, Opletalova 6. Vychází 10x ročně.

Sedím ve vlaku do Prahy. Mám sice otevřený notebook s přípravou programu na zasedání synodní rady, ale oči mi stále uhýbají ven z okna. Mezi mraky prosvítá slunce, krajina kolem je pokrytá bílým sněhem a mrzne. Až se dostane časopis k vám čtenářům, bude již možná v přírodě začínat jaro. Nyní ale panuje zima, jakou jsme již několik roků neměli. Dokonce i Vánoce v Brně byly na sněhu. Dalo by se říci, že to je jako v pohádce. Ale uznávám, že tato romantika viděná z okna vyhřátého vagonu nemusí být již tak příjemná pro ty, kteří musí udržovat čisté silnice, chodníky a konečně i ty železniční koleje. I starší lidé mohou mít s pohybem na sněhu potíže. Takže je jistě řada těch, co se celou zimu těší na jaro. Mně se zima líbí, ale také se trochu těším. Momentálně třeba na to, že konečně odložím své teplé zimní boty a obuju se opět do něčeho lehčího.

Boty. Zůstaňme chvilku u nich. Taková všední banalita, a jak dokáže změnit pohled na svět kolem nás. Najednou si uvědomuji, jak jsou boty důležité. Když je chladno, snadno se oblékne další vrstva oblečení. Ale když člověku začnou mrznout nohy, co s tím? A co teprve, když to venku klouže. Zimní boty, stejně jako zimní pneumatiky našich aut, mají lepší protiskluzové vlastnosti. Jenže teplé boty na nohou, když se člověk dostane někam do tepla, také dokáží udělat své! Takže, chceme-li se někam dostat, je potřeba zvolit správnou obuv. Možná, že jen díky tomu, že v Palestině neznali naši zimu, nám Pán Ježíš nezapomněl také nějaké podobenství o botách. Vždyť by se určitě daly použít jako příměr k něčemu podstatnějšímu o našem rozhodování. Kdo se nerozhoduje každý den, kterým botám dá zrovna dnes prioritu? Abych se v nich cítil dobře, ale aby si na mě druzí neukazovali pro můj nevkus. Abych v nich došel tam, kam chci. Aby mě netlačily. Aby mě pevně držely tam, kde chci stát - říká se přeci: „Není důležité, na jak šikmé ploše stojíš, ale jak moc ti kloužou boty“. Určitě jsou boty pro nás důležité. Když se správně obuju, nic se mi nemůže stát. Dobře nablýskané boty mi zaručí úspěch ve společnosti, aniž bych se musel víc snažit. Na vysoké hory vezmu pevné pohorky a na ledovec k tomu přibalím mačky a mám zaručený výstup na svůj vysněný vrchol. Boty mi dávají jistotu.

A já si najednou kladu otázku, zda i my ve svých sborech nevkládáme své jistoty až příliš do nějakých bot. Abychom se ve svých sborech cítili dobře. Abychom si vytvářeli fond budoucnosti, který nám zajistí faráře i po přechodu církve na úplné samofinancování. Abychom měli církevní řády, které nás vyvedou ze všech správních i hospodářských problémů. Nevsázíme své jistoty jen na jednu kartu? Nemůžeme se přece zajišťovat na budoucnost a přitom nemyslet na Boha. To nejde. Důvěra v Něj nás sice nezbavuje odpovědnosti za to, jak to tady vedeme, ale dává nám naději, že z každého tunelu je cesta ven. Bez této důvěry budou všechny naše snahy marné.

Můj vlak se blíží k Praze. Vracím svůj pohled zpět k notebooku a zmocňuje se mě zvláštní klid, jako u malého kluka, když se chytí ruky svého táty. Těším se, že příchází jaro. Silničáři zaparkují sypače do garáží, duchodci vyrazí do parku krmit holuby a já se konečně budu moci přezout z teplých bot do pohodlných pantoflí.

Vladimír Zikmund

Brněnské sboropění II. 28. 1. 2017

O osobní zážitky z druhého ročníku seniorátní akce, na které se sjedou všichni zájemci o zpěv a společně nacvičí několik skladeb, se s námi podělila Hanka Běťáková:

Byla jsem i na prvním Brněnském sboropění, tehdy ještě jen tak, sama, na pozvání. Plavala jsem v notách, ale skvěle se bavila. Na letošní druhý ročník v sobotu 28. ledna, tentokrát v Blahoslavově domě, už jsem přišla jako novopečená členka Židenického Chrapotu.

S překvapením jsem zjistila, že i tak krátká doba pravidelnějšího sborového zpívání vede k tomu, že v notách už úplně neplavu a dokážu zpívat alt, když už jsem ten alt (aspoň víceméně). Chtělo by se taky říct, že vydržím nesmát se při těch opičkách a nesmyslech, které obnáší sborové rozezpívání. Ale to by nebyla pravda, už proto, že Kamila Zenklová měla těch legráček v rukávu opravdu hodně a občas se smáli všichni; například při názorné ukázce, jak zpívat hlásku E s různým zabarvením hlasu „po trase jedničky od Krpceu po Janáčkovu divadlo“.

Po ní převzali štafetu různí sbormistři a se zpěvem nás provedli zbytkem dne. Už ani nevím, kolik písní jsme si vyzkoušeli; bylo jich dost a byly různé, od dob dávných po roky velmi nedávné a včetně dvou cizojazyčných textů (v němčině nám přišlo vhod královopolské E). A to jsme to ještě na obědě oživilí výborným indickým jídlem v nedaleké restauraci. Taký bohužel nemůžu poreferovat, jak se povedla závěrečná pobožnost, protože jsem musela odejít

před koncem. Zato ale vím, že dá-li Bůh, příště si půjdu hromadně zazpívat zas. Přijďte taky!

Sboropěním provázeli: Kamila Zenklová, Petr Šplíchal, Luboš Raus, Martina Matušková, Jana Sušilová, Marta Pražanová, Radek Fér

Foto ze závěrečné pobožnosti: Ben Skála

Plesem

V pátek 27. ledna se konal (snad!) historicky první ples Brněnského seniorátu. To "poprvé" bylo znát - například nešlo dost dobře odhadnout, kolik přijde tancechtivého lidu. Optimisticky jsme doufali ve stovku účastníků, hostů i organizátorů. Hostů bylo nakonec něco kolem 130 a náš hlouček pořadatelů navrch. Proto jsme si notně oddechli, že jsme skutečně byli takoví optimisté a jako místo konání jsme zvolili sál a galerii CVČ Lužánky. Vešli jsme se tak akorát, i když míst k sezení bylo, pravda, pomálu (vlastně to byla taková lest: nemáte si kam sednout? tak tančete!).

Ačkoliv jsme co do organizování plesů spíš greenhorni, přáli jsme si zvládnout vše, co na správném plese má být. První bod byla kapela - oslovili jsme Byznys time, kteří už doprovodili naši školkovou tanečvačku v Nosislavi, a byla to dobrá volba, hráli báječně. A kromě kapely vystoupení! Původně jsme chtěli předvést SOMOSEMí organizátorskou choreografii, ale časem se ukázalo, že na to již nebude sil. Povolali jsme tedy profesionála, Jiřího Brzobohatého. Hraje na nástroje zvané handpan (hang, hang drum, sound sculpture), zvláštní melodické perkusní nástroje. Těžko je popisovat, to se musí slyšet a vidět!

Dalším úkolem byla tombola (respektive "soutěž o ceny"!). Díky pomoci řady ochotných dárců jsme shromáždili víc než stovku skvělých cen a radosti u vydávání bylo dost a dost. Na žádném správném plese (i prodlouženém!) nesmí teď chybět foto koutek. Nechyběl ani na PleSEM a fotilo se jako o závod.

Neuralgickým bodem každé taneční veselice je bar. Kolik lidí přijde? Co budou chtít pít? Jak moc budou hladoví? Otázek mnoho, do pátečního poledne jen málo jasných odpovědí, a tak byl bar trochu punková a trochu společenská záležitost - i přes naši velkou snahu se fronta někdy natahovala a nezbylo, než si v ní povídat. O to vděčnější jsme my "za barem" byli, že ti "před barem" byli vlídní, trpěliví a chápaví.

Až do půlnoci byly Lužánky místem, kde se to jen hemžilo společensky oděnými i naladěnými dospělými a mládeží (oproti očekávání nebyla v přesile!), poté vše utichlo, tanečníci se rozešli a organizátoři si konečně mohli vydechnout, že vše dobře dopadlo. Tak za rok znovu? Rádi bychom! Naši skvělí komentátoři, Jitka Rašínová a Jiří Gasik Lukl už se taky těší.

Saša Jacobea

Sborová neděle v Brně I

V neděli 5. února jsme se sešli na faře v sále Václava Pokorného. Po dobrém obědě, který pro nás uvařil Petr Goliáš, si více než sedmdesát účastníků vyslechlo přednášku sestry farářky Gabriely Horákové o duchovní službě v Armádě České republiky. Sestra kazatelka působí na základně ve Vyškově jako vojenská kaplanka. Jejím hlavním posláním je vnášet do vojenského života lidský a duchovní rozměr. Většina vojáků se sice k církvi nehlásí, ale mnozí jsou rádi, že mohou vést s kaplany osobní rozhovory a poradit se s nimi. Nepřímo se tak setkávají s Božím slovem a podporou.

V minulém roce strávila sestra Gabriela půl roku ve vojenské základně Bagram v Afganistánu, kde působila jako kaplanka pro 6. strážní rotu, kterou tvořili příslušníci 43. výsadkového praporu z Chrudimi.

Jako všichni vojenští profesionálové, i vojenští kaplani musí absolvovat základní vojenský výcvik, jehož součástí je výcvik se zbraní, ošetřování raněných, topografie i základní dovednosti pro přežití.

K úkolům vojenského kaplana patří být podporou svému veliteli a vůbec všem vojenským profesionálům, sdílet s nimi jejich radosti i starosti. Kaplan poskytuje individuální duchovní doprovázení, pořádá etické semináře a přednášky o náboženství v oblasti ozbrojených konfliktů, organizuje bohoslužby

a obřady (například žehnání bojového praporu), svatby, pohřební rozloučení i křty. Kaplan se účastní velitelských porad, vyslovuje se k otázkám, které se týkají lidského rozměru služby vojáka a etiky. Je vázán zpovědním tajemstvím. V současné době působí v armádě více než třicet kaplanů.

Na základně Bagram měla sestra farářka k dispozici provizorní kapli, ve které konala bohoslužby a vysluhovala večeri Páně. Dalším jejím úkolem byla organizace afgánských tlumočnicků, kteří doprovázejí české vojáky při jejich výjezdech mimo základnu.

Část svého povídání věnovala sestra farářka i Afganistánu samotnému. Afganistán má spoustu provincií, žije v něm několik desítek etnických skupin. Lidé se nepovažují za Afgánce, důležitá je spíše příslušnost k určitému etniku, kmeni a rodině. V zemi se mluví řadou dialektů, oficiálním jazykem je dari, jeden z dialektů perštiny. Hlavním náboženstvím je islám - 85% tvoří sunnitě, 15% šiité. Rodina je pro místní obyvatele stěžejní záležitostí. Muži se žení poměrně brzy a široké rodinné vztahy se musí udržovat na dobré úrovni. Oblečení žen tvoří burka nebo hidžáb, muži nosí turban nebo pakol - plochou vlněnou čapku, na sobě mají volnou košili sahající pod kolena a široké kalhoty. Afgánci rádi jedí společně, často z jedné společné mísy, v tomto případě vždy pouze pravou rukou. Politická situace v zemi je hodně nepřehledná.

Jsmo vděční sestře farářce, že nám přiblížila vzdálenou zem a ujistila nás o síle Božího slova mezi křesťany i nevěřícími.

Během přednášky a následného rozhovoru se nám podařilo sníst a vypít téměř vše, co donesli a připravili ochotné sestry a bratři, kterým tímto děkujeme.

(Fotografie z předávání humanitární pomoci pro obyvatelstvo.)

Marie Melicharová

Bazar pro Bakhitu

Druhou adventní neděli proběhl v Blahoslavově domě charitativní bazar šatstva, jehož výtěžek byl určen pro Bakhitu, neziskovou organizaci, která pomáhá lidem v tísni.

Bakhita je nezisková organizace, která funguje pouze díky práci dobrovolníků. Zaměřuje se především na podporu rodin s dětmi, které se dostanou do tíživé životní situace. Pomáhá jim jak materiálně, tak poradenstvím. Bakhita nabízí své prostory pro setkávání, většinou maminek s dětmi, které trpí materiální nouzí nebo zažívají vztahové napětí či násilí v rodině. Ve svých prostorách také provozuje pro tyto maminky šatník, sklad s nábytkem a dětským vybavením. Bakhita spolupracuje s řadou neziskových i státních organizací, které se věnují jednak obětem domácího násilí, jednak pomoci rodinám. Vytvářením kontaktních center také učí ty, kterým bylo pomoheno, pomáhat druhým.

Sbor v Blahoslavově domě již třetím rokem uspořádal předvánoční sbírku potravin a hygienických potřeb, které jsou věnovány právě do skladu Bakhity. Rada dárců přispěla také finančně. Výsledkem bylo více než 20 tisíc korun a

plný tranzit potravin, hygienických potřeb, dětských plen a výživ a přebytků z bazaru oděvů.

Právě bazar oděvů se letos v Blahoslavově domě pořádal poprvé. Celá akce se konala jako happening, při kterém po bohoslužbách byly na opěradla židlí v sále Blahoslavova domu navěšeny pestré kousky oděvů, které si přály změnit majitele. Především zájemkyně si je zkoušely na místě či v presbyterně, která posloužila jako zkoušecí kabínka. Cena za kousek byla symbolických 10,-Kč. Během bazaru se v Losově sále podávala výborná dýňová polévka. Organizátoři byli mile překvapeni jak zájmem, tak výtěžkem, který činil přes 5000,-Kč.

Chtěla bych touto cestou ještě jednou poděkovat všem, kdo na konci loňského roku přispěli ke sbírce pro Bakhitu jak věcným darem, tak finančně nebo organizačně. Každá pomoc přispívá k šíření dobrého.

Gabriela Horáková

BIBLICKÁ PŘÍRODOVĚDA

Oheň - I. část

Oheň byl jednou z prvních přírodních sil (živlů), kterou se člověk naučil využívat. Současně představuje jedno z největších ohrožení, když se nám vymkne z rukou. Oheň nám od nepaměti (asi jeden milion let) slouží jako zdroj světla a tepla, k přípravě pokrmů, výrobě nástrojů, tavení kovů a při přinášení obětí. Rozdělával se křesáním nebo třením. Mohl se však také přenášet z místa na místo v hliněné nádobě. Zatímco podle řeckých bájí musel Prometheus oheň bohům ukrást, v bibli je zapálení ohně jiskrou z kamene považováno za Boží div a dar.

*Iz 30,14 Bude to, jako když někdo roztříští hliněný džbán napadrtý, nelítostně, že se nenajde po rozbití ani střípek, **aby se v něm dal přenést oheň z ohniště** či nabrat voda z louže."*

*Gn 22,6-7 Abraham vzal dříví k oběti zápalné a vložil je na svého syna Izáka; **sám vzal oheň** a obětní nůž. A šli oba pospolu.*

*Ž 29,7 **Hospodinův hlas křeše plameny ohně.***

Péče o domácí oheň byla rozdělena. Úkolem dětí bylo sbírat dříví, muži oheň zapalovali a ženy na něm pekly a vařily. Sedmý den se však oheň rozdělávat nesměl a jídlo se uchovávalo teplé pod vrstvou slámy nebo kožešin.

*Jer 7,18 Synové sbírají dříví, **otcové zapalují oheň** a ženy hnětou těsto, dělají obětní koláč pro královnu nebes a přinášejí úlitby jiným bohům, aby mě uráželi.*

*Ex 12,8 Tu noc budou jíst **maso upečené na ohni.***

Iz 64,1 Jako **když oheň spaluje suché roští a uvádí do varu vodu**, tak dáš poznat svým protivníkům své jméno. Pronárody se budou před tebou chvět.

Ex 35,3 V den odpočinku **nerozděláte oheň v žádném svém obydlí**.

Oheň v lampě sloužil také jako zdroj světla, který člověku pomáhal v orientaci zejména v noci a uvnitř obydlí. Význam a dobrodiní plamene, který nám svítí, podtrhuje řada přírovnání. Ohnivý sloup vedl Izrael také na cestě pouští.

Mt 5,15 A když **rozsvítí lampu**, nestaví ji pod nádobu, ale na svícen; a **svítí všem v domě**.

Ž 18,29 Ty mi **rozsvěcuješ světlo**, Hospodine. **Můj Bůh září do mých temnot**.

Ž 119,105 **Svíce nohám mým jest slovo tvé**, a světlo stezce mé.

Ex 13,21 Hospodin šel před nimi ve dne v sloupu oblakovém, a tak je cestou vedl, **v noci ve sloupu ohnivém**, a tak jim svítil, že mohli jít ve dne i v noci. Sloup oblakový se nevzdálil od lidu ve dne, ani sloup ohnivý v noci.

S ohněm se však muselo zacházet opatrně, aby člověk nezpůsobil víc škody než užitku. Podobně si musí člověk dávat pozor na to, co říká o druhých, aby jim neublížil.

Iz 50,11 Hle, vy všichni, **kdo rozděláváte oheň, jiskrami se opásáte k boji. Jen chod'te ve svitu svého ohně, v jiskrách, které jste zanítili!** Má ruka vám způsobí, že ulehnete v trápení.

Př 16,27 Ničema **vyhrabává zlo**, na jeho rtech jako by byl **spalující oheň**.

I když je na Blízkém východě teplejší podnebí než u nás, sloužil oheň také k ohřátí, zejména v nočním chladu. Na to málem doplatil apoštol Petr, když se chtěl ohřát v nádvoří veleknězova domu a lidé ve svitu ohně poznali, že je jedním z učedníků. Apoštol Pavla, který ztroskotal na Maltě, zase u ohně uštkla zmije.

Iz 44,15 Pro člověka je to dřevo na topení, něco z toho vezme a ohřeje se. **Bud' zatopí a upeče chleba**, nebo zhotoví boha a klaní se mu, udělá z toho modlu a hrbí se před ní. **Polovinu spálí pod masem, které bude jíst, upeče pečení a nasytí se. Přitom se ohřeje a zvolá: "To jsem se zahřál, je mi teplo!"**

J 18,18 Poněvadž bylo chladno, **udělali si sluhové a strážci oheň** a stáli kolem něho, aby se ohřáli. **I Petr stál s nimi a ohříval se ...**

Sk 28,2 Domorodci se k nám zachovali neobyčejně laskavě. **Zapálili hranici dříví** a všechny nás k ní pozvali, protože začalo pršet a bylo zima. Když **Pavel nasbíral náruč chrástí a přiložil na oheň**, zakousla se mu do ruky zmije, která prchala před žárem.

Pod kotlem se topilo dřevem, ale často měli lidé jen slámu, suchou trávu a topilo se i dobytčím trusem. Dřeva ze stromů byla na oheň škoda a bylo ho málo. O to větší údiv vzbuzuje prorokův slib, že přijde čas, kdy se nebude kácet dřevo, ani sbírat trní, protože bude dostatek ukořistěných zbraní, které Izraeli

vystačí na sedm let. Je to jako kdybychom dnes řekli, že budou demontovány všechny jaderné hlavice a budeme z nich sedm let vyrábět zdarma elektřinu.

*Mt 6,30 Jestliže tedy Bůh tak obléká **polní trávu**, která tu dnes je a **zítra bude hozena do pece**, neobleče tím spíše vás, malověrní?*

*Ez 4,15 Řekl mi: "Pohled, dovoluji ti použít **kravinců místo lidských výkalů**; na nich si připravuj pokrm."*

*Ez 39,9 Obyvatelé izraelských měst vyjdou a zapálí zbroj, štít i pavézu, luk i šípy, oštěp a kopí, a spálí je. Budou z nich rozdělovat oheň po sedm let. **Nebudou nosit dříví z pole ani je rubat v lesích, protože budou rozdělovat oheň ze zbroje.** Vezmou kořist těm, kdo ji vzali jim, a oloupí ty, kdo olupovali je, je výrok Panovníka Hospodina.*

Prorok Ezechiel si všiml, jak se každý rok pálí ve vinohradech staré dříví z vinné révy. Je tak zkroucené, že se z něj nedá vyřezat žádný předmět ani kolík. Proto se hodí leda na oheň, i když na něm kdysi rostly sladké hrozny. Stejně neužitečný se stal Boží lid, který přestal sloužit Hospodinu.

*Ez 15,4 Hle, **dřevo vinné révy se přikládá na oheň a ten je pozře. Když oba jeho konce pozře oheň, vzplane i jeho prostředek.** Ani dokud bylo celé, nedal se z něho zhotovit žádný výrobek, což teprv, když konce pozřel oheň a celé vzplane. Proto praví Panovník Hospodin toto: "**Jako jsem vydal ohni k pozření dřevo vinné révy mezi lesními stromy, tak jsem vydal obyvatele Jeruzaléma ... za to, že se mi zpronevěřili.**"*

Když se na oheň přikládalo, hořel stále víc, ale příliš velký žár často připálil obsah v hrnci, takže se pak nedal vyčistit. Podobně vidí prorok Jeruzalém, kde vyteklo příliš mnoho nevinné krve, a proto ho nechá Hospodin zničit podobně jako hrnec, na jehož dně je přiškvařený zbytek pokrmu. Pořádně přiložit na oheň však dovede i člověk, který miluje hádky a svár.

*Ezechiel 24,10-12 **Nalož hodně dříví, rozdmýchej oheň, dej maso vařit a úplně je rozvař, až se kosti připálí.** Prázdný hrnec postav na žhavé uhlí, aby se rozpálil a jeho měď se rozžhavía; ať se v něm roztaví jeho nečistota a jeho připálenina vezme za své. Marná námaha! Množství jeho připáleniny z něho nesejde. **Do ohně s jeho připáleninou!***

*Př 26,21 Uhlí do výhně, **dříví na oheň** - tím je svárlivý muž pro vzplanutí sporu.*

Každý oheň jednou vyhoří. Když dříví nebo sláma shořela, i ten největší oheň zhasl. V tom vidí prorok naději a útěchu. Podobně jednou vyhasne i babylonská moc. Platí to však i o lidech, kteří rádi vyvolávají nepřátelství a svár.

*Iz 47,14 Hle, jsou jako sláma, spálí je oheň. Ti nevysvobodí z moci plamene ani vlastní život. **Nezbuďte ani žhavé uhlí pro ohřátí ani oheň, u něhož by bylo možno sedět.***

*Př 26,20 **Není-li už dřevo, uhasne oheň, není-li klevetník, utichne svár.***

*Jb 18,5 **Avšak světlo svévolníka zhasne, plamen jeho ohně nezazáří.***

Někdy může oheň uhasit i pouhý závan větru. Prorok v tom vidí znamení, že Hospodin odmítá pokrytecké oběti, což dá najevo prúvanem, který uhasí plamen na oltáři.

*Mal 1,10 **Kéž by se mezi vámi našel někdo, kdo by zavřel dveře, abyste marně nezapalovali na mém oltáři oheň!** Nemám ve vás zalíbení, praví Hospodin zástupů, a dary z vaší ruky jsem si neoblíbil.*

Z řemeslníků používali oheň pekaři, kováři, taviči a často i horníci, když chtěli rozdrolit skálu. V tomto smyslu byl oheň nástroj takřka všemocný. Podobnou účinnost má však i Boží slovo v ústech prorokových.

*Iz 54,16 Hle, já jsem stvořil řemeslníka, **jenž rozdmýchuje uhlí v oheň a zhotovuje zbraně k užívání.***

*Na 1,6 **Kdo odolá jeho hroznému hněvu? Kdo obstojí před jeho planoucím hněvem? Jeho rozhořčení sálá jak oheň, skály se před ním drolí.***

*Jr 5,12 Proto praví Hospodin, Bůh zástupů, toto: "Protože mluvíte takovými slovy, hle, já **vkládám svá slova do tvých úst, ta budou ohněm a tento lid bude dřívím, jež pozře.**"*

*Jer 23,29 **Není mé slovo jako oheň, je výrok Hospodinův, jako kladivo tříštící skálu?"***

Když prorok kritizuje palácové převraty v severním Izraeli, přirovnává vzbouřence k sálající pekařské peci, která celou noc skrytě žhne a ráno svého pekaře bez milosti spálí.

*Oz 7,5-7 **V den našeho krále jsou velmožové rozpálení vínem; spřáhl se s posměvači. Záludně se k němu blíží, jejich srdce je jako pec; po celou noc***

spí jejich pekař, za jitra shoří plápolajícím plamenem. Každý z nich sálá jako pec, požírají své soudce; všichni jejich králové padají, nikdo z nich nevolá ke mně.

Při odlévání kovů se používal měch, aby se docílilo většího žáru. Tavicí pec, v které se odděluje struska od vzácného kovu, slouží prorokům jako obraz očistění a odloučení všech příměsí. Někteří lidé jsou však umínění, takže je ani žár Božího soudu nenapraví a zůstávají pořád stejní.

Nu 31,22 Zlato, stříbro, měď, železo, cín a olovo, vše, co snese oheň, přepálíte ohněm a bude to čisté.

Jr 6,27-30 "Ustanovil jsem tě, abys přezkoušel můj lid, zkoumal jeho ryzost. Poznáš a přezkoušíš jejich cestu. Všichni jsou to umíněnci umínění, utrhají, kudy chodí, jsou z bronzu a ze železa, všichni jsou to zhoubcí. Měch supí, z ohně vytéká olovo, tavič nadarmo přetavuje, zlí se neodloučí. Nazvou je stříbrem odvrženým, neboť je odvrhl Hospodin."

Ezechiel 22,20 Jako se shromažďuje stříbro a měď, železo, olovo a cín dovnitř tavicí pece a kolem ní se rozdmýchá oheň k tavbě, tak vás shromáždím ve své hněvu a rozhořčení, vložím do pece a roztavím. Shru vás dohromady, rozdmýchám kolem vás oheň své prchlivosti a vy se tam budete tavit.

Odlévání modelů do hliněných forem se Izraelci naučili již v Egyptě a využili toho k přeměně šperků do sošky zlatého telete.

Ex 32,24 Kdo má zlaté náušnice, ať si je strhne a donese mi je. Hodil jsem to do ohně, a tak vznikl tento býček.

S ohněm pracovali i kněží, používali ho při zápalné oběti. Stoupající dým byl znamením, že Hospodin obět přijímá. Oheň byl na oltáři udržován stále žhavý jako znamení Boží přítomnosti. Protože se věřilo, že první oheň zapálil sám Hospodin, byl oheň symbolem kontinuity víry a nesměl nikdy uhasnout.

Lv 9,24 Od Hospodina vyšel oheň a pozřel na oltáři zápalnou obět i obětovaný tuk. Všechn lid to spatřil, zajásal a padli na tvář.

Lv 6,2-5 Příkaz Áronovi a jeho synům: Toto je řád zápalné oběti: Zápalná obět bude na ohništi na oltáři po celou noc až do rána a oheň na oltáři bude stále udržován, nesmí vyhasnout...

2 Pa 7,1 Když Šalomoun dokončil svou modlitbu, sestoupil z nebe oheň a pohltil zápalnou obět a dům naplnila Hospodinova sláva.

Nehasnoucí oheň na hlavním oltáři symbolizoval víru v jediného Boha, a proto nesměl být použit oheň z jiného zdroje. Když byl chrám ve 2. století před naším letopočtem poskvrněn pohanskou modloslužbou, nezbývalo než zapálit oheň nový, který byl vykřesán z kamene, aby pocházel přímo od Hospodina. Tento oheň připomínal i světlo, kterým Hospodin svítil Izraeli na cestu z otroctví ke svobodě.

Lv 10,1 Áronovi synové Nádab a Abíhú vzali každý svou kadidelnici, dali do ní oheň a na něj položili kadidlo. Přinesli před Hospodina cizí oheň, jaký jim nepřikázal. I vyšel oheň od Hospodina a pozřel je, takže zemřeli před Hospodinem.

Mak 10,1 Když vyčistili chrám, postavili jiný zápalný oltář; křesali kameny a na takto získaném ohni přinesli po dvou letech opět zápalnou oběť, zapálili kadidlo i lampy a obětovali předkladné chleby.

Jiří Gruber (dokončení přístě)

O ČEM SE HOVOŘÍ

Jeden svět 2017: Umění spolupráce

Prosazovat spravedlnost a právo je před Hospodinem výbornější než oběť.

Příslaví 21,3

Jeden svět je mezinárodní festival dokumentárních filmů, které se věnují problematice lidských práv. Poprvé se uskutečnil v roce 1999 a pořádá ho organizace Člověk v tísni. V roce 2007 získal festival dokonce čestné uznání UNESCO za výchovu k lidským právům.

Jeden svět se koná v Praze, Brně i dalších městech. V roce 2017 se brněnské projekce uskuteční v termínu 28. března až 4. dubna (v Praze 6. - 15. března). Aktuální program lze nalézt na www.jedensvet.cz.

Od roku 2005 má festival i svůj podtitul, který naznačuje zaměření daného ročníku. Ten letošní se ponese v duchu Umění spolupráce. Organizátoři tentokrát chtějí připomenout hodnotu společného úsilí a sdílení.

Důvody jsou zřejmé - oznámení Theresy May o „tvrdém Brexitu“, Trumpovo převzetí moci ve Spojených státech nebo neochota evropských zemí k solidaritě při řešení uprchlické krize. To všechno jsou skutečnosti, které společnost rozdělují. „V době populistické rétoriky, negativních diskuzí na sociálních sítích a záplavy falešných zpráv je spolupráce pozitivní cesta, jak reagovat na rozdělenou společnost v krizi hodnot,“ vysvětlují organizátoři důvody pro zvolení tohoto tématu. Dodávají, že spolupráce není samozřejmost, ale schopnost, které se postupně učíme.

Příklady spolupráce, anebo naopak její absence, procházejí napříč celým programem festivalu, který letos zahrnuje přes 110 filmů v několika kategoriích. Novinkou je kategorie Volte změnu!, zaměřená na populistická hnutí i občanské aktivisty a aktivistky, jež potřeba změny přivedla až do politické arény. Migrace zůstala jedním ze zásadních témat pro filmaře a filmařky, a proto další aktuální programovou kategorií bude Sen o Evropě - filmy o uprchlících na cestě do Evropy i o těch, kteří se po setkání s evropskou realitou probouzejí z naivního snu.

Ve spolupráci s architektonickou a urbanistickou platformou reSITE vznikla kategorie Tváře města sledující vztah člověka a městského prostředí. Kategorie Rodinné štěstí pak představuje západní rodinu a její význam v individualizované společnosti. Tradičními programovými kategoriemi opět budou Kdo je tady normální?, Takzvaná civilizace, Moc médií nebo Panorama. Ve zvláštní projekci budou představena videa Rádía Svobodná Evropa / Rádía Svoboda na pomezí reportáže a krátkého dokumentu.

Jeden svět

UMĚNÍ SPOLUPRÁCE

Festival dokumentárních filmů
o lidských právech

www.jedensvet.cz

Festival se dělí na dvě hlavní části - kromě veřejné přehlídky filmů nabízí i promítání pro základní a střední školy. Program Jeden svět na školách pracuje od roku 2001 s učiteli, žáky a studenty, kterým přináší dokumentární filmy a další doprovodné metodické materiály k výuce o aktuálních tématech současného světa a novodobé historie. Do programu se zapojilo již přes 3300 škol a existuje přes 200 filmů s výukovými materiály. Jeden svět na školách výrazně přispívá k výchově zodpovědných mladých lidí, kteří se orientují v současném světě, otevřeně a kriticky přistupují k informacím, nejsou lhostejní a zapojují se do dění kolem sebe. Projekt zároveň nabízí další vzdělávání pedagogům i studentům pedagogických oborů.

Školáci sami se do programu Jeden svět na školách mohou aktivně zapojit. Letos od února do června se již po sedmé koná projekt Z místa, kde žijeme. Tímy žáků a studentů v něm mapují vzpomínky pamětníka nebo pamětníků, kteří žijí v jejich okolí. Zdokumentují jejich příběh a doplní ho o nejrůznější dobové materiály. Důležitou součástí projektu je i setkání týmů a sdílení zkušeností. Vzhledem k 40. výročí vzniku Charty 77 se letos bude jednat o vyhledávání příběhů těch, kteří vzdorovali komunistickému režimu podpisem Charty, zapojením se do různých protistátních skupin, distribuce letáků, aktivní účastí v kulturní opozici a podobně.

Součástí festivalu je tradičně udělování ceny Homo Homini určené osobnostem, které se významně zasloužily o prosazování a rozvoj lidských práv, demokracie a nenásilného řešení politických konfliktů. Loni ji například dostalo 11 kubánských studentů. Cenu převzala matka jednoho z nich, protože oni sami svobodně přicestovat nemohli.

Jak jsem psala již v úvodu, festival organizuje společnost Člověk v tísni. Ta vznikla v roce 1992 v okruhu válečných zpravodajů a novinářů věnujících se zahraničí, kterým už nestačilo jen přivážet do České republiky informace, a začali ven vyvážet pomoc. Postupně se společnost Člověk v tísni etablovala jako profesionální humanitární organizace s cílem pomáhat v krizových oblastech a podporovat dodržování lidských práv ve světě. A všem, kteří se na jejich práci podílí, patří velký dík.

Jana Vondrová

PŘEČETLI JSME

Civilizace života? Ta, která bere vážně smrt

Když přijde řeč na evropské hodnoty, politici začnou zeširoka o toleranci a lidských právech a o našem způsobu života, který si nesmíme dát vzít. Ovšem co to přesně znamená, náš způsob života, těžko říct; snad je řeč o moravském vínu, se kterým na billboardech tak rádi politici pózují, a třeba ještě o - dosadíme si sami - třeba o moravských klobáskách, se kterými se straničtí reprezentanti rovněž rádi fotografují, a taky ještě o naší specificky české zábavě. Jenomže ani tolerance ani mlhavě pojatá lidská práva, ani feminismus a ani ty naše české Babovřesky, s celou tou svojí srandou, jak se říká, nejspíše nejsou tou

myšlenkou, pro kterou by stálo za to zemřít, nejsou dokonce ani ideou, pro kterou by stálo za to žít.

Zdá se mi, že důvod je paradoxní: naše Evropa nebere vážně fakt vlastní smrt. Vědomí smrti a vědomí smyslu, myslím, jsou spolu propojeny. Naše civilizace, která si za svůj cíl vytkla štěstí a to, aby si člověk konečně trochu užil, civilizace oplývající i na zpravodajských serverech recepty a jídlem a sexem, v obou případech tak a nebo ještě i jinak, a péčí o zdraví a sportem a zábavním průmyslem a vůbec vším, co podráždí nervová zakončení, a popisem, co ještě úžasného život přináší, tato civilizace zároveň a překvapivě vyniká dramatickým nárůstem depresí, pocitem ztráty životního smyslu, braním drog, voláním po eutanázii, asistovanými i neasistovanými sebevraždami, potraty a celkovým pohrdáním životem. Civilizace, která popírá fakt smrti, nebo se alespoň neobtěžuje na ni myslet, je civilizací eutanázie duše, po které přichází logicky eutanázie těla. Zábavní útěk před smrtí totiž končí v náručí právě té smrti, před kterou se původně prchalo. A našim pacientům nejprve řekneme, že v užívání je konečný smysl věcí, nejprve provedeme vraždu duše, a pak pacienty necháme bezmocné na nemocniční posteli a prodlužujeme jejich umírání těla dál a dál - a logicky se ptáme, proč vlastně a zda to všechno dává vůbec smysl. Jistěže nedává. Popření smrti je popřením života samotného, proto v Evropě už nejsou mučedníci, jen sebevrazi.

Naopak civilizace, která bere smrt vážně, je paradoxně civilizací života, která ví, že počet mých dnů na této Zemi je konečný a že se musím velmi snažit, abych je směnil za něco nadčasového.

Známe to z řeckých pověstí: nesmrtelní bohové na Olympu tráví čas při hostinách, s opulentní ambrosií a nektarem, ovšem zároveň v zahálce, pomluvách, vzájemných intrikách a vůbec se chovají jako rozmařilí výrostci. Ovšem na Olympu není ten pravý život, ten je dole na zemi. Protože jsou tu smrtelníci, kteří vědí, že jejich čas je konečný a že se musí velmi snažit, aby za nimi něco zůstalo. Intenzivní vědomí vlastní smrti je nejsilnějším impulsem života. Přijetí smrti je znakem civilizace života, přijetí smrti je přijetím života, jsou zde mučedníci, avšak nikoli sebevrazi. Francouzský filosof a spisovatel Fabrice Hadjadj píše přesně: kultura odmítající smrt je kulturou smrti, kultura přijímající smrt je kulturou života.

Civilizace, která neklade štěstí za konečný cíl života, jej paradoxně nachází, když štěstí přichází jaksi z boku, či zezadu, nečekáno, jako vedlejší produkt přijetí úkolu. A dodejme, že v protestu, že tento svět není svět, jaký by mohl být, a že pokud určité dobré projekty nepřivedeme k životu my, tak že nevzniknou vůbec, v tomto vzepětí, kdy na první místo evropských hodnot dám vědomí, že svět má smysl, že stojí za to směnit svůj čas a energii za jeho nápravu, dostává najednou své místo i to moravské víno, i ta zábava, a i ten vánoční odpočinek.

Autor: Marek Orko Vácha, přírodovědec, teolog, pedagog, převzato ze stránek Institutu pro křesťansko-demokratickou politiku, Nedělní glosa 1.1.2017.

Pro Setkávání vybrala Olga Tydlitátová

NAŠI PRESBYTERI

Brno I, Miroslava Priknerová, * 1954

Jak dlouho už jste ve staršovstvu a jakou oblast sborové práce máte na starost?

Ve staršovstvu jsem už osm let, jsem členkou finanční komise, na starosti mám sborové účetnictví. Taky se věnuji zajišťování večerí při kurzech Alfa.

Můžete se krátce představit (vaše zaměstnání, rodina)?

Jsem vdaná, mám dvě dcery, syna a jednu milou vnučku. Do Brna jsme s mužem přišli počátkem osmdesátých let. Zpočátku jsme byli členy židenického sboru. Po přestěhování na druhý konec Brna jsme přešli do bližšího sboru Brno I. Profesí jsem ekonom, posledních dvacet let jsem učila ekonomické předměty na střední průmyslové škole strojnické v Brně.

Jaké máte koníčky a kde nejraději trávíte volný čas, víkendy, dovolenou?

Dlouhá léta se mně s prázdninami spojoval pobyt na Blažkově. Doteď, když tam přijedu, mám pocit, že jsem zase „doma“. Děti už odrostly, takže místa dovolených už se mění, ale na Blažkov se snažím každý rok dostat aspoň na víkend. Pravidelně jezdíme na chalupu po rodičích. Na zahradě nejraději zatravňuji, sázím keře a kytky.

Odkud pocházíte a jaká byla vaše cesta k víře, kdo nebo co vás nejvíce ovlivnilo?

Pocházím z Násedlovic, což je kazatelská stanice dambořického sboru. Na prvním místě bych zmínila rodiče, kteří byli pravidelní účastníci bohoslužeb, zejména pak maminka svou osobní zbožností a zakotveností ve víře. Moji vlastní cestu pak asi nejvíce ovlivnil příchod nové mladé farářky Jany Gruberové (ono už to pár let je). Od toho se pak začaly odvíjet další momenty: kurzy ve Vrbně, setkávání v mládeži atd.

Která biblická postava, kniha nebo téma jsou vám blízké a proč?

Po delším rozvažování bych asi uvedla knihu Žalmů. V dětství jsem ji neměla moc ráda, připadala mi nesrozumitelná. Oživila ji, otevřela ji pro mě nově

vlastně až skupina Oboroh. Jsou mi také blízké Pavlovy epištoly, v nichž je zachycen život prvotní církve, na čem stavěla a s čím zápasila.

Jaká kniha, film, divadelní představení či výstava vás v poslední době zaujala?

Určitě kniha Vyhnání Gerty Schnirch od Kateřiny Tučkové. Je to dost drsné vyprávění a přimělo mě se víc zamýšlet nad tím, jak moc se změnilo Brno po válce, i nad tím, jak moc jsme se změnili my, změnili-li jsme se od té doby vůbec?!

O čem v souvislosti se sborem a církví nejvíc přemýšlíte? Co byste doporučovala?

Jakým způsobem by bylo možné více propojit jednotlivé skupiny ve sboru, jak překonávat odcizenost a anonymitu účastníků bohoslužeb velkého městského sboru. Jestli nám v církvi péče o hmotné dědictví našich předků nezabírá příliš mnoho času a sil.

Brno II, Petr Dobrovolný, * 1981

Jak dlouho už jste ve staršovstvu a jakou oblast sborové práce máte na starost?

Začal jsem letos (jako náhradník). Jsem v hospodářské komisi a prakticky bych chtěl pomáhat hlavně se sborovými nemovitostmi.

Můžete se krátce představit (vaše zaměstnání, rodina)?

Pracuju jako architekt, mám dvě děti a jednu ženu.

Jaké máte koníčky a kde nejraději trávíte volný čas, víkendy, dovolenou?

Vždycky mě bavilo chodit s blokem a tužkou po stavebních památkách, důkladně si všechno prohlížet, nikam při tom nespěchat. Naším malým dětem to ale nepříjde moc zábavné, takže teď volíme spíš kratší a akčnější program. Hodně příjemné jsou sborové pobyty na Blažkově: děti spolu rádi a rodiče můžou polevit v dozoru.

Odkud pocházíte a jaká byla vaše cesta k víře, kdo nebo co vás nejvíce ovlivnilo?

Vyrostl jsem v Ústí nad Labem. Ke křesťanství jsem se dostal v pubertě. Důležitý pro mě byl příklad babičky a dědečka, nosislavských evangelíků, ale taky touha po nějaké alternativě v ateistickém prostředí. Tak jsem začal chodit na konfirmační cvičení a rozhovory s Danielem Pfannem, tehdy ústeckým farářem, mě ovlivnily zásadně.

Která biblická postava, kniha nebo téma jsou vám blízké a proč?

Kromě Ježíše (celkem zajímavá postava), mi je odjakživa sympatický prorok Jeremiáš (asi hlavně díky výborné knížce od Werfela a hudbě od Zelenky nebo Cavalieriho).

Jaká kniha, film, divadelní představení či výstava vás v poslední době zaujala?

Knihy „Mlýn na mumie“ od Petra Stančíka (fakt vtipné) a Barokní architektura v Čechách (krásně udělaná kniha).

O čem v souvislosti se sborem a církví nejvíc přemýšlíte? Co byste doporučoval?

Že se nám moc nedaří oslovovat bezvěrce - naše kamarády, spolužáky, sousedy. Zatím přemýšlím sám nad sebou - až na něco přijdu, rád doporučím.

CESTUJEME

Do srdce Sahary 2

Do srdce Sahary a zase zpět, měli bychom tentokrát spíše nadepsat. Po několika dnech strávených v pohoří Hoggar jsme se vraceli opět na sever Alžírsko. Cestujeme z Tamanrasset letadlem, protože nechceme strávit příštích 35 hodin v autě a letenky jsou poměrně levné. Míříme do hlavního města Alžírsko, které se arabsky nazývá Al-Džazair, francouzsky Alger, česky Alžír.

Alžír leží na pobřeží Středozemního moře, je zřejmě nejvýznamnějším africkým středomořským přístavem, dnes zde žijí tři miliony lidí. Ještě dnes zde najdete stopy toho, že byl významným střediskem v době osmanské nadvlády a zůstal jím pak i v době francouzského kolonialismu. Koloniální část města vyrostla v sousedství původní zástavby, a tak má střed města dvě části. Uvidíte zde široké bulváry, vysoké světlé domy s modrými okny, žaluziemi a zábradlími,

dojem ze vzletné francouzské architektury začátku minulého století dnes ovšem kazí změť kabelů tažených po omítce, prádlo rozvěšené nad ulicí a množství satelitů a klimatizačních zařízení na zdech. Jakmile jsme ale měli příležitost, vyrazili jsme do Kasby - původního středu města. Jak jsme městem vystupovali stále výš, byly ulice užší a klidnější, domy menší a chudší, barevná okna a dveře uzavřenější. Ruch velkoměsta sem téměř nedoléhal, tím spíš jsme si mohli představit, jak zde někdejší berbersko-arabsko-turecko-židovská pospolitost kdysi žila.

Naší další zastávkou bylo město Constantine. Své nynější jméno dostalo toto fénické město v roce 313 na počest císaře Konstantina, k římské říši ho však připojil již Julius Caesar. Bylo postaveno na velikém ostrohu a dodnes je z několika stran přístupné jen po několika mostech, které překlenují mohutnou, divokou průrvu; jedním z nich je most Sidi M' Cid (viz foto), který byl ve své době nejvýše položeným mostem na světě (175 m).

Díky tomu, že nás zde doprovázela místní rodačka, příbuzná našich přátel, vstoupili jsme v historickém středu města do labyrintu uliček, schodišť, průchodů a dvorků, kam prý jinak turistům není radno chodit. Podstatná část středu města na nás působila jako jedno velké tržiště: obchody, krámky, prodejní výrobny a dílničky, pouliční prodejci byli všude: na ulici, ve vchodech domů, ve dvorech... Velká synagoga, později přestavěná na mešitu, dosvědčovala, že zde až do vyhlášení nezávislého Alžírsko v roce 1962 bývala významná židovská komunita.

Památkami, které jsme si nechtěli nechat ujít, byly vykopávky z doby římské nadvlády. Na území Alžírsko jsou zachovány a zpřístupněny pozůstatky několika římských měst, tři z nich jsou na seznamu světového dědictví UNESCO. Cestou jsme navštívili jedno z nich: v blízkosti vesnice Djémila se nacházejí pozůstatky římského města Cuicul, které zde bylo vybudováno mezi horami, daleko od mořského pobřeží pro vojenskou posádku na konci prvního století po Kristu. Zachovány zde nejsou pouze základy celých částí města, ale mnoho budov se tyčí až do výše několika metrů, mezi jinými chrám Septimia Severa, Caracallův vítězný oblouk (obojí viz foto), divadlo, senát, fórum, lázně, tržnice, křesťanská basilika a baptisterium. Také tato návštěva pozměnila naše představy o tom, které země byly součástí evropské civilizace dříve.

Poslední větší zastávku jsme udělali ve městě Annaba. Tento název našinci příliš neřekne, více nám napovědělo, když jsme slyšeli název města z doby římské nadvlády: Hippo Regius. Také zde se psaly významné kapitoly evropské

civilizace a křesťanství - v letech 395-430 po Kristu. zde byl biskupem Augustin Aurelius. Tento muž, který je některými považován za nejvýznamnější křesťanskou osobnost prvního tisíciletí a označován jako „učitel Západu“, byl totiž Kabil, Afričan. Opět se nám připomnělo, že severní území Afriky se jako součást římské říše setkala s křesťanstvím podstatně dříve než mnohá území Evropy. V době, kdy bylo Hippo Regius obléháno Vandaly, zde biskup Augustin také zemřel. Na kopci uprostřed města jsme mohli vidět křesťanskou baziliku, která je tomuto světcovi zasvěcena. Obrázek, který by byl v našich krajích obvyklý, ale v islámské zemi je spíše raritou.

Putování po Alžírsku pro nás znamenalo řadu podnětů k zamyšlení. Na našem dojmu z této cesty nezkažil nic ani její závěr: po 26 hodinách čekání na let nám letecká společnost nabídla, že nemusíme čekat další dva dny, ale můžeme se svými letenkami namísto do Vídně odletět do Budapešti. Nabídku jsme přijali: vždyť je to skoro to samé.

Martin Horák

EKUMENA

Společné prohlášení římských katolíků a luterských církví uvedlo jubilejní reformační rok

Město Lund leží nedaleko švédského Malmö. Jedná se o jedno z nejstarších měst současného Švédska a o významné křesťanské centrum severní Evropy. Právě zde byl před sedmdesáti lety založen Světový luterský svaz, který sdružuje církve hlásící se k luterskému vyznání do jednoho světového společenství (145 církví včetně ČCE). A právě zde se také na podzim loňského roku, tedy „v předvečer“ jubilejního roku reformace, sešli křesťané a představitelé luterského

i římsko-katolického vyznání k ekumenické bohoslužbě a ke společnému prohlášení.

Papež František navštívil Švédsko ve dnech 31. 10. - 1. 11. 2016. Společně s luterskými duchovními sloužil bohoslužbu, při níž připomínal Ježíšova slova o jednotě („Zůstaňte ve mně, a já zůstanu ve vás. Jako ratolest nemůže nést ovoce sama od sebe, nezůstane-li na kmeni, tak ani vy, nezůstanete-li ve mně.“ J 15,4) i Lutherovo hledání opravdového vztahu k Bohu a povzbuzoval slovy: „Jako křesťané budeme věrohodně dosvědčovat milosrdenství do té míry, v jaké se bude obnova a smíření stávat naší každodenní zkušeností. Společně můžeme hlásat a konkrétně a s radostí prokazovat Boží milosrdenství, bránit důstojnost každého člověka a sloužit jí.“ (přel. M. Glaser, Radio Vaticana). Kromě bohoslužeb se pak František setkal i s lidmi, kteří usilují o společné křesťanské humanitární úsilí, a s těmi, kteří opustili své domovy jako uprchlíci a migranti.

Pozornost si zaslouží společné prohlášení římských katolíků a luteránů, které bylo při této příležitosti zveřejněno. Také toto prohlášení navazuje na uvedený evangelijní text. Dokument vyjadřuje vděčnost Bohu za možnost společných modliteb, vzájemného porozumění a ekumenického dialogu. „Díky dialogu a sdílení svědectví už si nejsme cizí, ba naučili jsme se, že to, co nás sjednocuje, je větší než to, co nás rozděluje,“ dočteme se v úvodu.

V prohlášení je ovšem vysloveno i oboustranné pokání, křesťanská naděje na smíření a společenství v Kristu, rozhodné odmítnutí nenávisti a apel na společné úsilí o křesťanskou svobodu: „Minulost nelze změnit, ale paměť a způsob připomínání změnit lze. Jsme hluboce vděční za duchovní a teologické dary obdržené skrze reformaci, zároveň vyznáváme a litujeme před Kristem skutečnosti, že luteráni a katolíci zranili viditelnou jednotu církve. Teologické rozdíly provázely předsudky a konflikty a náboženství bylo účelově využíváno k politickým cílům. Naše společná víra v Ježíše Krista a náš křest od nás vyžadují každodenní konverzi, kterou se zříkáme historických sporů a konfliktů, které ztěžují službu smíření. Modlíme se za uzdravení našich ran a vzpomínek, které zatemňují pohled jedněch na druhé. Jednoznačně odmítáme každou minulou i současnou nenávist a násilí, zejména to, které je páčáno ve jménu náboženství.“

„Dnes nasloucháme Božímu přikázání odložit stranou všechny konflikty. Uznáváme, že jsme osvobozeni milostí, abychom mířili ke společenství, ke kterému nás Bůh neustále volá.“

V prvé řadě je však ekumenické prohlášení z Lundu závazkem společného svědectví o milosti Boží tak, aby svět mohl Kristu uvěřit. Dokument výslovně zmiňuje touhu směřovat ke společnému přijímání večeře Páně. „Mnozí naši členové touží po společném vysluhování eucharistie jako po konkrétním vyjádření plné jednoty. Rozumíme bolesti těch, kteří sdílejí celý svůj život, ale vykupující přítomnost Boha v eucharistické hostině sdílet nemohou. Jsme si vědomi své společné pastorační odpovědnosti vyjít vstříc duchovní žízni a hladu našeho lidu po jednotě v Kristu. Přejeme si, aby se tato rána v Kristově těle zahojila. To je cílem našich ekumenických snah, ve kterých si přejeme pokračovat také obnovením našeho závazku k teologickému dialogu.“

Vzápětí se však prohlášení soustředí především na společnou službu. Mimo jiné vyzývá k obraně proti extremismu, ke spolupráci při přijímání cizinců, bránění práv a pomoci těm, kdo byli nuceni uprchnout ze svých domovů. Velká část společného prohlášení je formulována spíše jako modlitba a prosba o inspiraci a povzbuzení ve službě a při hledání způsobů, jak dobře společně křesťansky sloužit ve světě.

Prohlášení, které v Lundu podepsal předseda Světového luterského svazu Reverend Munib Younan a papež František, končí výzvou všem katolíkům i všem, kdo se hlásí k luterskému vyznání: „Apelujeme na všechny luterské i katolické farnosti a komunity, aby byly odvážné a kreativní, radostné a plné naděje a nadále se nasazovaly v tomto velkolepém dobrodružství, jež nás čeká. Spíše než minulé konflikty ať nás božský dar jednoty mezi námi vede ke spolupráci a prohlubování naší solidarity. Semkněme se ve víře v Krista, společně se modleme, vzájemně si naslouchejme, žijme Kristovu lásku ve vztazích nás, katolíků a luteránů, a otvírejme se moci Trojjediného Boha. Zakořenění v Kristu a Jeho dosvědčováním obnovme svoji rozhodnost být věrnými hlasateli nekonečné lásky Boží k celému lidstvu.“

Synodní rada ČCE vyjádřila, že ČCE jako členská církev Světového luterského svazu vítá a vděčně přijímá společné prohlášení římských katolíků a luteránů z 31. října 2016 a vyzývá místní sbory a farnosti, aby se jím nechaly inspirovat k setkáváním a tvořivé spolupráci.

Jana Hofmanová

BUDE

Hudební nešpory v Červeném kostele

Na první letošní nešpory jsme pozvali hudební skupinu Oboroh, která vystoupí v Červeném kostele v neděli 2. dubna v 19:30. Výtěžek koncertu bude věnován středisku Diakonie Betlém v Kloboukách u Brna. Kázat bude Jiří Gruber.

Nešpory jsou finančně podporovány Magistrátem města Brna a Jihomoravským krajem.

Presbyterní konference

Seniorátní poradní odbor pro práci s laiky připravuje na sobotu 11. března presbyterní konferenci, která bude ve sboru Brno I. Hlavní část programu věnujeme letošnímu výročí reformace. Hostem bude kazatel Církve československé husitské v Hovoranech Mgr. Michal Devečka, PhD. Druhou část vyplní aktuální informace ze seniorátu a ČCE.

Michal Devečka pochází z evangelické církve luterské na Slovensku. Teologii studoval na Evangelické bohoslovecké fakultě v Bratislavě a na Evangelické teologické fakultě v Praze. Po skončení magisterského studia nastoupil na doktorandské studium v Bratislavě a odborně se věnuje christologii Cyrila Alexandrijského, Martina Luthera a pozdního nominalismu.

Ke světlu

Na počátku nebylo světlo ani tma. Ten, který dal směr životu a všemu stvoření, dal i nám možnost, abychom ze své cesty nesešli do tmy. Dostali jsme dar vnímat podobu, barvy a tvary všeho stvoření na světě a dar radovat se z toho všeho každé nové ráno.

Ukazateli na cestě ke světlu nám mohou být obrazy Kateřiny Machytkové, když se před nimi zastavíme a necháme se pozvat do prostoru a času, který přesahuje plochy jejích obrazů.

Tu možnost budeme mít od 12. března do 12. května 2017 v sále Václava Pokorného ve sborovém domě ČCE Brno 1, Opletalova 6.

Příležitost k rozhovoru s autorkou výstavy KE SVĚTLU budeme mít při sejití u kávy a čaje v sále Václava Pokorného v neděli 12.3. 2017 v 11.11.

Na odpolední vernisáž výstavy a k občerstvení ducha a těla srdečně zve autorka a sbor ČCE Brno 1. Začátek programu je ve 14 hodin. Příležitostné hudebně poetické seskupení DADADAV přidá do kompozic obrazů slova a tóny - mluva David Mikolášek, zdejší, hra na klavír Dada Klementová, vzácný host z brněnské JAMU. A jak se říká jinde: Možná přijde i kouzelník.

Biblicky nad obrazy, jejichž náměty navazují na hlavní témata letošního ročníku „Setkávání“, považuje sestra farářka Jana Hofmanová.

Další dny je po domluvě (tř 54 22 11 453) vstup volný v době provozu sborového domu. (viz. Aktuality - Týden ve sboru na [www stránkách](http://www.strankach.org) <http://brno1.evangelnet.cz>).

David Mikolášek

Kavárnička Brno I

- 1.3. Vyprávění bratra Jaroslava Černého
- 8.3. Sestra Věra Bednářová: TG Masaryk
- 15.3. Zpívání oblíbených písní z evangelického zpěvníku
- 22.3. Bratr Jan Franců: promítání fotografií z cest
- 29.3. Vystoupení studentů konzervatoře

LIDÉ VE SBORU

Brno I

1.3. Marie Kočová	70 let
3.3. Blahoslav Šimek	86 let
5.3. Jana Brabcová	72 let
6.3. Alena Nováková	75 let
8.3. Libuše Poláková	70 let
9.3. Věra Lautererová	83 let
9.3. Milada Schimerlová	87 let
9.3. Eva Surá	40 let
12.3. Zdeňka Holeňová	81 let
12.3. Vladimír Kropáč	77 let
14.3. Alexandra Hersheyová	70 let
16.3. Petr Dostál	74 let
18.3. Jaroslava Stambolidisová	75 let
19.3. Pavel Nagy	40 let
21.3. Jaromíra Ondrášková	72 let
23.3. Jarmila Studená	79 let
25.3. Gerda Giecová	97 let
26.3. Alena Nejedlá	70 let
27.3. Draga Valníčková	71 let
28.3. Věra Lerchová	97 let
29.3. Jarmila Mrázová	81 let
31.3. Lenka Petříková	60 let

Rozloučili jsme se:

- 13.1. Josef Veselý, nar. 1914

Brno II

2.3. Blažena Švandová	72 let
3.3. Milan Sedláček	82 let
4.3. Věra Licková	71 let
9.3. Květoslava Dufková	95 let
10.3. Ludvík Veselý	70 let
10.3. Zdenka Kocourková	40 let
16.3. Helena Pellarová	50 let
18.3. Zdenka Maláčová	90 let
21.3. Libuše Marková	99 let
23.3. Adéla Buchtová	95 let
25.3. Jiří Umlášek	77 let
25.3. Libor Kraus	70 let
28.3. Vladimír Horák	91 let
28.3. Věra Martinásková	90 let
28.3. Dagmar Mrázková	73 let
28.3. Martina Šebestová	30 let
29.3. Lubomír Mrázek	74 let
29.3. Petr Širůček	71 let

Rozloučili jsme se:

- 1.2. Ludmila Hančíková, nar. 1923

Josef Veselý

9.3.1914 Kroměříž

12.1.2017 České Budějovice

Bratr farář Josef Veselý se narodil v roce 1914 v Kroměříži. Datum narozenin si v našem brněnském sboru velmi dobře pamatujeme, za posledních 8 let se stalo pro nás s nadsázkou jedním ze svátečních dnů církevního kalendáře - v neděli připadající nejbližší k datu 9. března jsme si vždy připomínali jeho narozeniny, navenek sice spíš neformálně, ale vždy s radostí a pocitem jisté slavnostnosti a neopakovatelnosti tohoto okamžiku. Nabízí se myšlenka, že nás k tomu vedla neuvěřitelná dlouhověkost pana faráře spojená s jeho dokonalým duševním zdravím - ano, ale to samotné by nestačilo. Pan farář byl po dobu téměř 40 let aktivním členem sboru Brno I, snažil se co nejvíc dělit se se svým blízkým i celocírkevním okolím o své zkušenosti, poznatky, nápady, o vše, co mu bylo během dlouhého života darováno a co mu bylo umožněno poznat a nalézt v evangeliu. Byla to taková farářská služba třetího věku s citlivým nevměšováním se do služby povoláných farářů sboru. Bezprostřední odměnou nám při těchto (pro nás slavnostních) bohoslužbách byla kázání, která pro nás bratr farář vždy na tuto neděli připravoval - až do roku 2013 je sám přednášel z kazatelny Betlémského kostela, od roku 2014 je četla sestra farářka Olga Tydlitátová.

Curriculum vitae z pohledu počtu zastávaných pracovních (nebo spíš služebních) pozic je neobvykle stručné: po ukončení studia teologie 2 roky vikariát v Brně, 40 let služba v Jilemnici, 36 let penze v Brně - tuto výjimečnou stálost si můžeme vyložit tak, že bratr farář chápal své pracovní a životní zařazení vždy jako opravdové poslání - i ta penze byla pro něj určitou formou služby.

Po studiu bohosloví v Praze, v Edinburghu a v Paříži zahájil bratr farář Josef Veselý svou kazatelskou a pastýřskou službu 1. září 1938 (v tehdy ještě nerozděleném brněnském sboru) jako vikář pod vedením faráře Viktora Hájka - ještě předtím se brněnskému sboru představil 4. července na kazatelně Betlémského kostela. Svě první dopolední nedělní bohoslužby v Betlémském kostele a v Blahoslavově domě vykonal 6. listopadu (v té době se v brněnském

sboru konaly v neděli dopoledne pravidelně dvojce bohoslužby - v 8:30 v Betlémském kostele a v 10 hod. v BD, v 17 hod (19 hod) potom ještě odpolední bohoslužby v BD). 20. listopadu 1938 byl ordinován zde v Blahoslavově domě seniorem Jadrníčkem. V Betlémském kostele svou službu církvi 4.7.1938 zahajoval, po 75 letech 10.3.2013 na stejnou kazatelnu vystoupil naposled.

Na začátku roku 1941 byl bratr farář Josef Veselý na přání synodní rady zvolen vikářem jilemnického sboru - jilemnický sbor spravoval 40 let až do konce roku 1980, poté se manželé Veselých přestěhovali do Brna - zdaleka ovšem ne jen na odpočinek, jak by měla naznačovat poslední položka pracovního životopisu - penze.

S manželými Veselými jsme se od té doby pravidelně potkávali ve společenství sboru Brno I a s vděčností přijímali jejich službu i samotnou přítomnost (s paní farářovou Milenou Veselou jsme se vídali až téměř do konce roku 2010 - 11. prosince 2010 jsme se s ní loučili zde v Blahoslavově domě). Bratr farář se aktivně zapojil do života a správy sboru jako člen staršovstva, podle potřeby vypomáhal nadále jako kazatel (nejčastěji ve sboru v Silůvkách nebo v kazatelské stanici v Rychmanově) a také při sborových setkáváních. Pokud to považoval za potřebné, neztrácel čas a sám se postaral o rozšíření nabídky sborových činností - vedl například dlouholetý hojně navštěvovaný cyklus vzdělávání s podrobným výkladem církevních dějin. Mnohokrát také vystoupil s přednáškami, ve kterých nám přibližoval evangelium. Až do dneška můžeme stále v církevním tisku sledovat (např. ve vydání KJ z 11. ledna) úvahy, rozборы, ponaučení a výklady pevně stojící na biblických základech - všechno zažité a ověřené dlouholetou aktivní službou v církvi - tak dlouholetou, jaké se málo komu jinému zatím dostalo.

Jako každý rok, i letos jsme byli připraveni požádat bratra faráře o kázání, které by bylo přečteno v neděli 12. března v našich kostelech - při příležitosti jeho narozenin jsme mu vždy přáli klidné a spokojené dny v rodinném kruhu i v kruhu církve s prosbou k našemu Pánu o ochranu s přídělem životní síly a přiměřeného zdraví. Věříme, že se mu takového požehnání plnou měrou dostalo.

Jsme dnes zarmouceni, ale naplněni vděkem a poděkováním našemu Pánu, že nám bylo umožněno strávit tolik času v blízkosti manželů Veselých - jsme smutní, ale jsme v naději očekávání dobrého příštího.

Vzpomínka bratra kurátora Václava Matoulka při rozloučení v Blahoslavově domě 20. ledna 2017 (Foto: Jan Franců).

DÍKY A PROSBY

Pane a Bože,

Ty jsi nás oslovil, smíme se skrze oběť Tvého Syna odvážit k odpovědi, vyslovit prosbu s nadějí, že bude vyslyšena.

Pane, pohlédneme-li na sebe samotné, pak první, co musíme každý sám za sebe říci, je: Smiluj se nade mnou, neboť jsem hříšný. Podej ruku, odpusť a obnov, zbav strachu a namyšlenosti, dej sílu i naději pro příští den.

Prosíme za všechna společenství Tvé církve, veď je a naplňuj svým svatým Duchem, aby v nich byly a přetrvávaly vztahy lásky, činy vzájemné pomoci i odhodlání k pomoci druhým. Prosíme, buď oporou a povzbuzením všem, kteří všemi silami, či jen trpělivou podporou a solidaritou, v církvi i ve společnosti usilují o dobré.

Pane, pozvedneme-li oči a rozhlédneme-li se kolem sebe, jímá nás úzkost. Vnímáme nemoci a utrpení, vnímáme rezignaci a beznadějí lidí kolem nás, vnímáme povýšenost, aroganci a zlou vůli lidí, kteří se kolem nás derou kupředu, bezohledně ničí druhé a v posledu i sebe. Vnímáme utrpení bezbranných - dětí, či starých, nemocných a nemohoucích. Vnímáme neštěstí plynoucí z přírodních katastrof, ze selhání techniky či lidí. Vnímáme odlesky hrůz válečných střetů, hrůz totalitních režimů. Zavaluje nás to a ochromuje. A tak vyslovujeme prosbu: Buď vůle Tvá, Tvá dobrá vůle ke změně tam, kde lidé trpí.

A dodáváme - prosíme, probouzej nás k životu a práci tam, kde lze přemýšlet o řešení, kde se ukáže, že můžeme účelně přiložit ruku k dílu, probouzej k ochotě rozdělit se s potřebnými.

Společně proto voláme: Prosíme Tě, vyslyš nás.

Amen

Přímluvná modlitba, Blahoslavův dům 22. ledna 2017

ZE STARŠOVSTVA

Brno I

Pravidelná schůze staršovstva se v našem sboru konala 13. 2. 2017. Při hodnocení uplynulých sborových událostí nás potěšilo, že se mimo jiné pěkně vydařil sborový den a beseda s Gabrielou Horákovou i víkendový pobyt mládeže v Heřmanově. Staršovstvo dále projednávalo přípravu výročního sborového

shromáždění a volbu poloviny staršovstva, která se bude konat 26. 3. 2017. Věnovali jsme se chystanému programu pro nadcházející období a výročním zprávám. Staršovstvo se zabývalo i dopisem z Moravské galerie, která nás informovala, že v rámci výstavy KMENY 90 bude možná prostranství před Červeným kostelem využito pro dočasné umístění uměleckého objektu růžového Tanku č. 23 od umělce Davida Černého.

Jana Hofmanová

Brno II

Staršovstvo vyslechlo zprávy obou farářů, mimo jiné o probíhajících křestních a předsvatebních rozhovorech, s hodnocením konaných sborových setkání a sdělením o setkáních připravovaných. Souhlasilo s předběžným návrhem programu Noci kostelů a jeho finančního krytí, a konáním vícedenní podzimní akce na podporu Diakonie ČCE (23.-26.11.). Ve zprávě pastorační pracovnice přijalo podnět k úvaze nad náplní a podobou diakonické práce, kterou bude sbor napříště chtít poskytovat potřebným. Staršovstvo schválilo schodkový návrh rozpočtu, který bude předložen sborovému shromáždění (26.3.), a vyslechlo zprávy o přípravách větších stavebních akcí.

Martin Horák

Brno-Židenice

Staršovstvo se zabývalo přípravou sborového shromáždění, které bude 12. března. Dále se věnovalo přípravě programu ve sboru, jednalo o náplni práce kostelníka, vyslechlo zprávu sestry účetní o výsledcích hospodaření za rok 2016, projednalo plán oprav na tento rok, připravovalo rozpočet na rok 2017, vzalo na vědomí informaci o finanční situaci sboru a schválilo návrh na modernizaci sborové kuchyňky, která bude hrazena z účelové sbírky. Vzalo na vědomí usnesení synodní rady, která na základě zprávy o průběhu zkoušky udělila Borisi Tančevovi osvědčení o způsobilosti k ordinované službě výpomocného kazatele z řad ostatních členů církve a rozhodlo navrhnout sborovému shromáždění, aby bratra Tančeva povolalo za výpomocného kazatele.

Radka Včelná

TÝDEN VE SBORU

Brno I

Po - Pá 9-12, St 15-17

Pondělí:

18:30 staršovstvo 6.3.

Úterý:

15:00 DD Věstonická

16:30 dětský klub Ovečky

16:30 biblická hodina pro děti

19:00 příprava NŠ

19:00 modlitební setkání

Středa:

13:00 Diakonie, Hrnčířská 8., 22.3.

15:00 kavárnička

18:00 mládež

18:00 kurz Beta

Čtvrtek:

9:30 klub otevřených dveří 2.3., 16.3.

17:00 biblická hodina

Pátek:

18:30 pěvecký sbor

Neděle:

10:00 nedělní škola pro děti

Brno II

Po - Pá 8:30-11:30

Pondělí:

18:30 staršovstvo 6.3.

Úterý:

8:30 Dvojka – dětský klub

17:00 b.h.Tišnov 7., 21.3.

19:00 setkání stř. generace

Středa:

13:00 Diakonie, Hrnčířská 1., 15., 29.3.

14:00 biblické čtení DD Kociánka 8., 22.3.

18:00 biblická hodina

19:00 mládež I.

Čtvrtek:

9:30 Křesť. služba 30.3.

9:30 Mateř.klub 9., 23.3.

14:30 Café 2., 16.3.

16:00 vyučování dětí, konfirm. příprava

17:30 mládež II.

Pátek:

8:30 Dvojka – dětský klub

Sobota:

9:30 DD Kociánka 4., 18.2.

Neděle:

9:00 nedělní škola

10:00 setk. v Blah. domě

Brno – Husovice

Pondělí:

18:15 konfirmandi

Čtvrtek:

17:15 mládež

19:00 biblická hodina

20:00 staršovstvo 9.3.

Pátek:

15:30 děti

19:00 setkání zletilých 24.3.

Neděle:

9:00 nedělní škola

18:00 Desert 12.3.

Brno – Židenice

Pondělí:

13:30 bibl.hod.pro děti

Blansko

14:30 konfirmandi Blansko (obojí 6.3.)

18:30 staršovstvo (6.3.)

19:00 bibl.hod.Blansko (13., 27.3.)

20:00 příprava NŠ (20.3.)

Úterý:

15:15 biblic. hodina pro děti

16:30 konfirmační příprava

18:00 modliteb. setkání 7.3.

19:00 Modlitby a zpěvy z Tajzé 14.3.

19:19 DŽES (kromě 14.3.)

Středa:

17:30 mládež

19:00 biblická hodina

Pátek

18:30 setkání sboru (24.3.)

19:00 střední generace (10. a 24.3.)

Neděle:

9:10 nedělní škola

10:00 setkání u kávy a čaje

18:30 pěv. sbor ChraPoT

Brno I**Brno II****Brno - Husovice****Brno - Židenice**

5.3.	1. neděle postní (Invocavit) BK Jiří Gruber, VP ČK Jiří Gruber, VP Rch Jiří Šimsa	BD Saša Jacobea, VP, křest Tiš Martin Horák, VP	Hu Štěpán Hájek, <i>rodinné bohoslužby,</i> VP	Žd Radka Včelná, VP Bl Radka Včelná, VP
12.3.	2. neděle postní BK Jana Hofmanová ČK Jana Hofmanová	BD Martin Horák Tiš Martin Horák	Hu Štěpán Hájek	Žd Radka Včelná <i>sborové shromáždění</i> Bl Radka Včelná
19.3.	3. neděle postní BK Jiří Gruber ČK Jiří Gruber Rch Jiří Gruber	BD Saša Jacobea Tiš Martin Horák BD 18:00 Martin Horák, <i>nešpor</i>	Hu Jaroslav Vítek	Žd Radka Včelná Bl Radka Včelná
26.3.	4. neděle postní Opl Jana Hofmanová <i>sborové shromáždění</i>	BD Martin Horák, <i>sborové shromáždění</i>	Hu Štěpán Hájek	Žd Radka Včelná Bl Jan Asszonyi
2.4.	5. neděle postní BK Jaroslav Vítek ČK Jaroslav Vítek Rch Jiří Šimsa ČK 19:30 Jiří Gruber <i>nešpory</i>	BD Saša Jacobea Tiš Martin Horák	Hu Štěpán Hájek ČK 19:30 <i>nešpory</i>	Žd Radka Včelná, VP Bl Radka Včelná, VP

BK: Betlémský kostel v 8:30
ČK: Červený kostel v 10:00
Opl: sál Opletalova 10:00
Rch: Rychmanov v 14:15

BD: Blahoslavův dům v 9:00
Tiš: Tišnov v 10:30
Kuř: Kuřim v 9:00

Hu: Netušilova 26 v 9:00
Ma: Maloměřice, Borčky 7
DDS v 10:30

Žd: Židenice v 9:00
Bl: Blansko v 14:00